مسئوولیت متن و شکل بدوش نویسندۀ مضمون میباشد، عقیدۀ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

ژباړن: رڼا ګل اریوبزی

۲۰۲۰/۰۲/۱۶

سور خولۍ

د کوچنیانو له پاره لنډه کیسه

یو وخت یوه وړه، خوږه، ښکلې جلۍ وه، دا به چې هر چا لیده، ورباندې ډیره ګرانیده، خو تر هر چا زیاته په خپلې نیا ګرانه وه، نیایې تل په دې فکر کې وه چې، خپلې لمسۍ ته یو څه ډالۍ کړي. یو ځل یې یوه سره اوبدل شوې خولۍ ورته ډالۍ کړه، چې دسر سره یې ښه ناسته وه اوښکلې ښکاریده، نوځکه دې جلۍ بل څه نه په سر کول، تل له همدې خولۍ سره ګرترځیده، له همدې امله په سورخولۍ مشهوره شوه. یوه ورځ یې مور ور ته وویل چې:« سور خولۍ راشه، داد شربت بوتل او داکېک واخله او نیا ته یې یوسه: هغه ناروغه او کمزورې ده، له دې سره به یو څه تازه او ځواکمنه شي؟ ښه خد مت او پالنه یې وکړه او زما سلامونه وروړسوه، په لاره سمه سیده ځه، له لویې لارې ایخوا یادیخوا مځه، او کنه وبه لویږې، دا بوتل او دکېک لوښی به مات شي او ناروغې نیا ته به څه په لاس ور نشي.»

سور خولۍ ورته وویل چې، «دا هر څه به سم سر ته ورسوم،» او ور پسې یې مور ته لاس ورکړ. نیا له کلي دباندې، نیمه ګړۍ لرې، په یوه ځنګل کې اوسیده. کله چې سور خولۍ ځنګل ته ورسیده، یو لیوه په مخه ورغی. سور خولۍ نه وه خبره چې دا لیوه څومره بد نیته اوغوسه ناک حیوان دی، او ترې ونه ډار شوه. لیوه ورناره کړه چې: «ورځ مو په خیر، سور خولۍ.» « ډیره مننه،لیوه.» «دومره د وخته کومې خوا ته ځې، سورخولۍ ؟» « نیا ته می ورځم.» « د ملا بند لاندی دې څه دي ؟» « شربت او کېک دي، کېک مو پرون پوخ کړ، دا زماد ناروغې او کمزورې نیا له پاره ښه دی، او په دې به قوی او ځواکمنه شی.» « سورخولۍ، ستا نیا چرته اوسیږې؟» سور خولۍ ورته وویل چې: « له دې ځایه یو پاو لرې په ځنګل کې، دځیړی د درو لویو ونو لاندې، دهغې کور دی، هلته ښکته بیا دغوزانو ونی دي، ته یې پیدا کولی شې.» لیوه له ځان سره داسوچ وکړ چې،« دا ځوا نه تنکۍ جلۍ، داخو ستا لپاره یوه خوندوره ګوله ده: باید مکار واوسې، تر څو په لا س درشي او در نه خلاصه نشي.» لیوه لا یوه شیبه دسور خولۍ تر څنګ روان و، بیا یې ورته وویل چې: «سور خولۍ، ته دې ښکلو ګلانو ته وګوره، چې شاوخوا ولاړ دي، ته ولی دا خپل چاپیر یال ته نه ګورې؟ فکر کوم چې ته به دالوتونکو دا ښکلې نغمې هم نه اورې ؟داسې له ځان سره ګوښې روانه یې، لکه څوک چې ښونځې ته ځې. په ځنګل کې خو دسیل او خوشالۍ بازار تود دی.» سورخولۍ سترګې وغړولې، ویې لید چې لمر دونو دڅانګو تر منځ ځلیږی، او هره خوا ښکلې ګلان ولاړ دي، نو له ځان سره یې فکر وکړ چې:« که نیا ته می دګلو تازه ګیډۍ له ځان سره یوسم، نو دې ته به هم خوشاله شي، لاوخت ډیر دی، دګلانو ګیډۍ دجوړولو سره سره به هم په خپل وخت نیا ته ورورسیږم،» ځنګل ته ور ننوته او دګلانو په لټه کې شوه. کله چې یې یو ګل راوشکاوه، هلته بل ورته تر دې ښکلې ښکاره شو، بیا په هغه پسی ځغاسته، په دې ډول په ځنګل کې دننه مخ په وړاندې تله. خو لیوه په سیخه او لنډه لارد نیا کور ته ورغی او دروازه یې وټکوله.« دباندی څوک دی؟» « سورخولۍ، کېک او شربت یې درته راوړی دی، دروازه خلا صه که.» نیا ناره کړه چې:« دستګیر کښ کړه، زه کمزورې یم او نشم پورته کېدای.» لیوه دستګیر راکښ کړ، وردننوت، بیله دې چې څه ووایې، وړاندې تیرشو، سم دم د نیا کټ ته ورغی، اوهغه یې نس ته تیره کړه. بیایې د نیا جامې واغوستې، دهغې ځپوڼی یې په سرکړاو دهغې په بستر کې پریوت، او پرد ې یې راکښ کړې.

سورخولۍ په ګلانو پسې هرې خواته وګرځیده، کله چې یې دومره زیات ګلان راټول کړل، چې لا یې وړلی شول، نو نیا ور یاده شوه، او دهغې دکور په لور وخوځیده. کور ته چې راغله په دې حیرانه شوه چې دروازه بړنګه پرته وه، کور ته چې ننوته، هرڅه بل ډول ورته ښکاریدل، فکرېې وکړچې،« ای زما ربه، څومره ډار می زړه ته را ننوت او کنه زه خو به دخپلې نیا سره هر وخت ډیره خوشاله وم!» ورپسې د نیا کټ ته ورغله، د کړکۍ پردې یې

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له راالیرلو مخکې په خیر و لولئ

خلاصي کړي. نیا دلته پرته وه، څپوڼې يې ښه ښکته په مخ راکښ کړي واو ډيره حيرانونکي ښکاريده.« ای نیا، دا څرنګه لوی غوږونه لرې؟» « د دی لپاره چې غږ دی ښه واورم .»«ای نیا، دا سترګی دی ولی دومره غټی دی؟»« د دی لپاره چې تاښه وليدلی شم .» «ای نیا، دا لاسونه دې ولې دومره لوی دي ؟»« د دی لپاره چې تا ټينګه ونیولی شم.»« خو، نیا دا خوله دې ولې دومره لويه اوډارونکې ده ؟»« د دی لپاره چې تاښه وخوړلی شم .» ليوه چې څنګه داخبره وکړه، له بسترې يې په خوارکې سورخولۍ ور ودانګل، او هغه يې نس ته تيره کړه.
کله چې ليوه هغه څه وکړل چې غوښتل يې، بيرته په بسترې کې پريوت، ويده شو، او په خوب کې يې لوړ خور وپش کاوه. په دې وخت کې يو ښکاري د نیا کورته راورسيد او په دې فکر کې شوچې، « دا زړه ښځه ولې دومر خور وپش کوي، يو ځل ور وکرځه او وګوره چې څه ور پيښ شوی نه وی.» ښکاری کوټې ته ور ننوت، کله چې بسترې ته ورنږدې شو، ګوري چې ليوه پکې پروت دی. ښکاري ور ناره کړه چې:«داته يې؟ ډير وخت کيږي چې زه در پسې ګرځم .» ټوپک يې ورته په نښه کړ، غوښتل يې چې ويې ولي، خو په دې فکر کې شو چې کيدای شي چې دې ظالم ليوه به نیا خوړلی وي، لا ددی امکان شته دی چې نجات ورکړم، نو ډ ز يې ونکړ، د دی په ځای يې بیاتی را واخيسته اوغوښتل يې چې د ويده ليوه ګيډه څيرې کړي. د ليوه ګيډه يې چې يوڅه وڅيرله، سورخولۍ يې وليدله چې ځليدله، کله چې يې يو څه نوره هم څيرې کړه، نو سور خولۍ ترې راټوپ کړ اوناره يې کړه چې:«اخ! څومره وډار شوم، دليوه په نس کې څومره توره تياره وه!» ور پسې بوډۍ نیا هم ژوندۍ ترې را ووته او په سختې يې نفس ايسته. سورخولۍ په بيړه غټی غټی تيږی راټولې کړې او دليوه نس يې ترې ډک کړ، کله چې هغه راويښ شو، غوښتل يې چې ټوپ واچوي، خو ډير دروند واوبيرته ښکته په ځمکه ولويد او مړشو.
اوس درې واړه خوشاله وو، ښکاري دليوه پوست له ځان سره واخيست، نیاکېک وخوړ اوهغه شربت يې وڅښه چې سورخولۍ ورته راوړي وو اودمه يې وکړه، سورخولۍ په دې سوچ کې وه چې، « بيا به دمور نصيحت له غوږ.و ونه باسم او هيڅکله به ګوښی له لارې په ځنګل ورګډه نشم.»
داسی هم ويل کيږی، چې سورخولۍ کله چې يې يوځل بيا خواږه خوراکې شيان نیا ته وروړل، ديوه بل ليوه سره مخامخ شوه، ليوه خبری ورسره پيل کړي او غوښتل يې چې له لاری يې دځنګل پخوا بوزی، خو سرخولۍ ځان وساته، سمه سيخه پخپله لار روانه وه، او نیا ته يې وويل چې په لاره بيا ديوه ليوه سره مخامخ شوه او ليوه ورته ـ ورځ مو نيک مرغه ـ وويل، خو له سترګو يې غوسه او بد نيتی ښکاريده:« که په لويه لاری نه وای روانه، نو خوړلی به يې وای.» نیاورته وويل چې:« راځه! دروازه به بنده کړو، چې دننه رانشی .» لږه شيبه وروسته ليوه دروازه وټکوله او ناره يې کړه چې:« نیا! دړه خلاصه که،زه سورخولۍ يم، کېک او کلچې می درته راوړي دي.» دوی دواړو هيڅ ونه ويل، غلی پاتی شول او دروازه يې خلاصه نه کړه. غو سه ناک ليوه څو ځله دکور چاپيره راتاو شواو بيا يې بام ته ټوپ کړ، ده دبام له سره سورخولۍ څارله چې کله به ماښام دکور په لور روانه شی، ترڅودی په پټه ورپسې راوان شي او په تياره کې يې راونيسي او ويې خوری. نیا دده په نيت پوه وه. د هغې دکور په مخکې دتيږی يولوی ډيګ ايښودل شوی و. نیا سورخولۍ ته وويل چې: « سور خولۍ، داسطل واخله، په دې کې مې پرون ساسچ پاخه کړي وو، سطل په دې لوی ديګ کې تش کړه.» سورخولۍ سطل په ديګ کې خالي کړ او تر هغويې نور داوبو ډک سطلونه پکې تشول، تر څوچې لوی ديګ ډک شو. دساسچو بوی پورته شواو دليوه پزی ته ورسيد، د بوی ککولو سره دسم يې له بامه ښکته وکتل او ورو ورو يې غاړه دومره ښکته اوږده کړه چې نور يې ځان نشو ټينګولی او مخ په ښوئيدوشو، له بامه په لوی ديګ کې ولويد اوډوب شو. سورخولۍ نو نورخوشاله او ډاډه کور ته لاړه اوهيچا ونه ځوروله.

Von: Brüder Grimm
ژباړن: رڼا ګل اريوبزی

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په ځير و لولئ